

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันความเจริญต่างๆ เกิดขึ้นอย่างมากมายทั้งทางด้านวัตถุ และการสื่อสารโทรคมนาคม ที่เรียกว่ายุคข้อมูลข่าวสาร ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษากลางที่นิยมใช้ในการถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ ในรูปของหนังสือ ตำรา สื่อโสตทัศนวัสดุ และโสตทัศนอุปกรณ์อื่นๆ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการใช้ในการสื่อสารกิจกรรมและในชีวิตประจำวันเช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ตลอดจนการศึกษาซึ่งล้วนแล้วแต่จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานความรู้แทบทั้งสิ้น จิตรภรณ์ พलगวัน (2541:1) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยไว้ว่า คนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีจะมีโอกาสในสังคม และมีโอกาสที่จะพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าพร้อมกันด้วย

จากบทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตคนไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในวิชาเลือกเสรีในกลุ่มภาษา สำหรับจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533:14) โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศ ตามสนใจของผู้เรียน
2. เพื่อพัฒนาให้มีทักษะเบื้องต้น ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียนสำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาในระดับสูงขึ้น
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน

จะเห็นได้ว่า หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาในระดับสูงขึ้นต่อไป ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ระดับความรู้ความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ส่วนใหญ่ที่ผ่านมาการศึกษาเรื่องภาษาเน้นโครงสร้างไวยากรณ์ และรูปศัพท์ของภาษาเท่านั้นไม่ได้เน้นในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้เด็กไทยจำนวนมากประสบปัญหาเดียวกันตลอด คือ การเรียนภาษาอังกฤษมาหลายปีนับตั้ง

แต่อนุบาลจนถึงมหาวิทยาลัย เด็กไทยในอดีตรู้จักไวยากรณ์เป็นอย่างดี รู้จักการสร้างประโยค รู้กฎของภาษาอังกฤษอยู่ในขั้นดีมาก แต่ก็ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศให้เข้าใจได้

วิธีสอนที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร คือ วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) ซึ่ง คเนลและสเวน (Canale and Swain, 1980:2) ได้ให้คำจำกัดความของการสอนเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนที่จัดตามหน้าที่ของภาษา ซึ่งเน้นการสนทนา (Conversation) ตามสถานการณ์หลัก ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual Communication) เพราะจุดมุ่งหมายหลักของวิธีสอนนี้ คือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2536 : 17-18)

ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงต้องพยายามจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้นในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงแต่สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ที่มีจำนวนนักเรียนมากขึ้นไปไม่เหมาะกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเพราะครูไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึงระหว่างการเรียนการสอนจึงมีการรวมกิจกรรม เช่น การตอบคำถาม การฝึกสนทนา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น ทั้งนี้เวลาเพียง 1 คาบ (50 นาที) ไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคนที่จะร่วมทำกิจกรรมจนครบทุกกิจกรรม นักเรียนบางคนอาจและไม่กล้าแสดงออก หรือไม่ชอบร่วมกิจกรรมทำให้การเรียนดำเนินกิจกรรมช้าและน่าเบื่อหน่ายเพราะนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2524 :28) ที่ได้ให้ความเห็นว่า ตามหลักสากลนั้น ต้องเรียนภาษาไม่ควรมึนักเรียนเกิน 15 คน การที่มีจำนวนนักเรียนมากขึ้นไปในแต่ละห้อง ทำให้ครูไม่สามารถดูแลชั้นเรียนได้ทั่วถึง นักเรียนจึงไม่ได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง เพราะไม่ได้รับการฝึกเป็นรายบุคคลจากครู การที่จะให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ ในการเรียนการสอนนั้นๆ นอกจากนั้นครูยังมีภาระสอนมากไม่สามารถจัดเตรียมกิจกรรมได้หลากหลายกับเนื้อหาในบทเรียนนั้นๆ จึงสอนเพียงหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ อ่านบทสนทนา หรือเปิดเทป ให้นักเรียนฟัง (สมิตรา อังวัฒน, 2536:55) ซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525:35-39) ได้กล่าวไว้ว่าจำเป็นอย่างยิ่งครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันทั้งด้านความสามารถในการรับรู้และอัตราการเรียนรู้ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านสติปัญญาตามธรรมชาติและการมีประสบการณ์ในการเรียนรู้พื้นฐานจำกัดนั่นเอง

การจัดการสอนบททวนนักเรียนทั้งชั้นใหม่ทั้งหมด เพื่อช่วยเหลือเด็กเรียนที่เรียนซ้ำให้เรียนรู้ได้เท่ากับเด็กส่วนใหญ่ในชั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลาเรียนและเนื้อหา และวิธีการที่ได้รับการยืนยันในการช่วยให้เด็กเรียนซ้ำให้บรรลุจุดประสงค์ทางการเรียนได้ คือ

ที่ไม่เข้าใจเนื้อหาย่อที่ครูผู้สอนไปในแต่ละช่วงของการสอน ซึ่งเป็นการสอนในเวลาล้านๆ โดยใช้เวลาว่างที่เหลือจากการสอนของครูหรือในช่วงเวลาอื่นๆ ที่ว่างจากการเรียน และวิธีที่ 2 ให้สอนโดยให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือการสอน ถ้าหากครูผู้สอนต้องการให้การสอนที่จัดขึ้นเป็นการสอนที่มีระบบ หรือต้องการให้การสอนที่จัดขึ้นนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่ยังไม่เข้าใจหรือได้บรรลุจุดประสงค์ในปริมาณที่มากขึ้นซึ่งเป็นการสอนในช่วงเวลาที่นอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ ครูผู้สอนก็สามารถกระทำได้โดยการแปลงเนื้อหาที่จะใช้สอนออกเป็นเนื้อหาย่อๆ ให้เหมาะกับเวลาและจำนวนครั้งที่สอน แล้วจัดทำคู่มือการสอนในแต่ละเนื้อหาย่อๆ นั้นมาเป็นคู่มือการสอนแบบง่ายๆ เพียงบอกให้ทราบว่าการสอนครั้งนั้นๆ มีจุดประสงค์อย่างไร จะสอนอย่างไร และจะประเมินผลอย่างไร

จากผลดีของการใช้วิธีเพื่อนช่วยสอนซึ่งสามารถแก้ปัญหาของนักเรียนได้ และยังเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนักเรียนทั้งคู่ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอนและผู้เรียนก็จะได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย นั่นคือ นักเรียนผู้ช่วยสอนนั้นได้รับประโยชน์ทั้งทางด้านวิชาการและสังคมเนื่องจากจะต้องเตรียมตัวพร้อมที่จะต้องเป็นผู้สอนเนื้อหา และต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมจะได้รับประโยชน์ในการเรียน และได้รับความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นเนื่องจากกล้าซักถามปัญหาที่สงสัยจากเพื่อนได้ จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น (Young, 1972 : 630)

จากเหตุผลดังกล่าวเพื่อให้การสอนเสริมสำหรับเพื่อนช่วยสอนมีประสิทธิภาพสามารถแก้ปัญหาและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะออกแบบและสร้างสื่อสำหรับเพื่อนที่ทำหน้าที่ช่วยสอนประกอบการสอนเสริม นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนเสริมสำหรับเพื่อนช่วยสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น คือสื่อประสมในรูปแบบของ "ชุดการสอน" เนื่องจากชุดการสอน เป็นการจัดการประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อประเภทต่างๆ (อำนวยการ เลิศขยันดี, 2526 :203) ซึ่งได้อาศัยกระบวนการจัดระบบเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และวัยของผู้เรียนเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดไว้ในชุดการสอนจะสร้างขึ้นอย่างมีระบบ จะต้องมีการตรวจสอบทุกขั้นตอน และทุกอย่างจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนและให้นักเรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนมากขึ้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520 : 60-61) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี
2. ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม
3. ช่วยแก้ปัญหาคความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถ ความกดดัน และความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เอื้ออำนวยแก่ผู้เรียนซึ่งแตกต่างกัน
4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า
5. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู

จากที่กล่าวมาทั้งวิธีการสอนเสริมสำหรับเพื่อนช่วยสอนและประโยชน์ของชุดการสอน ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการออกแบบและพัฒนาชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอนใช้ในการสอนเสริม โดยให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อมาแก้ไขจุดบกพร่องของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการสอนเสริมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอนในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอนเพื่อใช้สอนเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนเสริมจากชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอน

2.3 เพื่อประเมินสภาพการเรียนการสอนเสริมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนอ่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสะเดา "ซาร์คชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์" ที่ได้รับการสอนเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการสอนเสริมสำหรับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้อย่างมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเสริมสำหรับเพื่อนช่วยสอนได้จริง
2. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนเสริมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อช่วยแก้ปัญหาภาวะการขาดแคลนครูในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูในการแก้ปัญหา นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
5. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านวิชาการ
6. เพื่อส่งเสริมการวิจัยในเรื่องการให้นักเรียนสอนกันเองที่มีวิธีการและรายวิชาที่ต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิจัยและพัฒนาชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอนใช้ในการสอนเสริมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ทางไว้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ศึกษาในโรงเรียนสะเดา "ชรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์" อ.สะเดา จ.สงขลา ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2543 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 021 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 อยู่ในระดับต่ำ คือระดับ 0,1 จำนวน 66 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ศึกษาในโรงเรียนสะเดา "ชรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์" อ.สะเดา จ.สงขลา ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2543 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 021 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 อยู่ในระดับต่ำ คือระดับ 0,1 โดยสุ่มนักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลองจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ.012 เรื่อง Weather ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 66 คน ที่ไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คิดเป็น 73% จากนักเรียนที่เรียนในรายวิชานี้ทั้งหมด 134 คน โดยนักเรียนไม่สามารถพูดโต้ตอบเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศโดยใช้ประโยคที่มีโครงสร้างถูกต้องได้ และไม่สามารถใช้คำศัพท์ในการบรรยายสภาพภูมิอากาศได้ถูกต้อง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการสอนเสริมจากชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอน

4.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนเสริมโดยเพื่อนช่วยสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้นพิเศษซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงช่วยฝึกกิจกรรมเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจและแก้ไขข้อบกพร่องหรือให้ความรู้ใหม่ๆ ให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ไปยังจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ให้มีความรู้ความเข้าใจได้อย่างถูกต้องและมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น โดยใช้อัตราผู้ช่วยสอนกับผู้เรียนในอัตรา 1:3 โดยการสอนเสริมนั้นผู้วิจัยจะเป็นผู้กำหนดแนวทางการสอนเสริมให้แก่ผู้ช่วยสอน

2. เพื่อนช่วยสอน หมายถึง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงคือ ระดับ 3,4 จากระดับคะแนน 5 ระดับ คือ 0, 1, 2, 3, และ 4 โดยผ่านการคัดเลือกการรับสมัครจำนวน 10 คน โดยพิจารณาคัดเลือกจากหลักการการเลือกผู้สอนของแคนด์เลอร์และคณะ และพิจารณาเพิ่มเติมจากการประเมินผลด้านจิตพิสัยในหัวข้อความรับผิดชอบในหน้าที่ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ.012

3. ชุดการสอน หมายถึง ชุดสื่อประสมซึ่งประกอบด้วยใช้เทปบันทึกเสียงประกอบภาพการ์ตูนสำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา เพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้และบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ประกอบด้วย

3.1 คู่มือแนะนำการใช้ชุดการสอน

3.2 ชุดการเรียนการสอน

3.3 แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

3.4 แบบประเมินสภาพการเรียนการสอนเสริมด้วยชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอน

4. ประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง คุณภาพของชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเมื่อให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างใช้เรียนแล้ว ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 วัดจากค่าร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและจากการทำแบบทดสอบหลังจบบทเรียน

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอนเสริมคิดเป็นร้อยละ 80 จากการทำแบบฝึกหัดและประกอบกิจกรรมการเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในตัวผู้เรียนหลังจากการเรียนด้วยชุดการสอนคิดเป็นร้อยละ 80 จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนหรือหลังประกอบกิจกรรมหลังเรียน

5. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดกิจกรรมทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเห็นความสามารถในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้จริง

6. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ หมายถึง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ 0.1 ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มต่ำ โดยดูจากระดับคะแนนการสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 และไม่ได้รับการเรียนพิเศษจากที่ใด ๆ

7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน สะเดา “ขรรค์ชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์” อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

8. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษชุด English Around You ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมจากชุดการสอนสำหรับเพื่อนช่วยสอน

9. แบบประเมินสภาพการเรียนการสอน หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนและ เพื่อนช่วยสอนที่มีต่อหัวข้อต่อไปนี้ คือ บรรยากาศการเรียนการสอน และชุดการสอน